

DIARI DE SESSIONS DEL
PLE
DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2012

Núm. 49

Presidència
del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió extraordinària celebrada dia 26 de juliol del 2012

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE 5798/12, presentada pel Grup Parlamentari Popular, d'aprovació de les quanties percebudes i d'habilitació per a la negociació de determinats complements salarials del personal del subgrup A1 i personal llicenciat resident en formació del Servei de Salut de les Illes Balears i dels ens que en depenen. 1990

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, començam la sessió plenària.

Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE 5798/12, presentada pel Grup Parlamentari Popular, d'aprovació de les quanties percebudes i d'habilitació per a la negociació de determinats complements salarials del personal del subgrup A1 i personal llicenciat resident en formació del Servei de Salut de les Illes Balears i dels ens que en depenen.

Tot seguit debatrem l'ordre del dia d'aquesta sessió plenària extraordinària que correspon al debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 5798/12, presentada pel Grup Parlamentari Popular, d'aprovació de les quanties percebudes i d'habilitació per a la negociació de determinats complements salarials del personal sanitari del subgrup A1 i personal llicenciat resident en formació del servei de salut de les Illes Balears i dels ens que en depenen.

Per part del Grup Parlamentari Popular per fer la presentació de la proposició de llei té la paraula la Sra. Mabel Cabrer.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gracias, gracias, veo que estáis en forma. Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. El Grup Parlamentari Popular presenta avui una proposició de llei, la Proposició de llei d'aprovació de les quanties percebudes i d'habilitació per a la negociació de determinats complements salarials del personal sanitari del subgrup A1 i personal llicenciat resident en formació del Servei de Salut de les Illes Balears i dels ens que en depenen. Una proposició que no és més que una proposta que té com a finalitat posar fi a un problema que s'arrossega des de l'any 2008 i que afecta més de 4.000 metges, així com les seves famílies, metges i famílies que han estat víctimes d'una mala actuació administrativa que no tenen perquè assumir.

El Grup Popular, conscient d'aquesta problemàtica, li vol donar solució definitiva i per això no hem deixat de fer tots els tràmits, tota la feina, totes les reunions i aportar tota la documentació per intentar arribar a un acord perquè aquest mateix mes de juliol aquesta llei sigui una realitat. I ho continuarem fent. És l'hora de la responsabilitat per damunt d'interessos particulars i partidistes. L'administració va actuar malament, hi ha unes víctimes, i som avui aquí per donar una solució jurídica, definitiva que, a la vegada executa el compliment d'una sentència, dóna el marc jurídic adequat per solucionar un problema que no es pot demorar per més temps. Quan més el demorem, més tard podrem restablir els complements ara suprimits, i jo crec que la realitat econòmica que per desgràcia ens acompanya, no convida a demores ni retards partidistes o personals.

Avui el Grup Popular no puja a aquesta tribuna amb cap ànim de baralla, ni de confrontació, sinó amb un ànim de cercar consensos i solucions. Si ni tan sols en aquest tema tenim aquesta capacitat, generam més desafecció de la ciutadania cap a la classe política. Per això vull posar damunt la taula la relació dels fets, per evitar discursos o lectures contradictòries que no es corresponguin amb la realitat.

Dia 29 de febrer de l'any 2008 el sindicat CEMSATSE convoca una vaga de facultatius que va tenir lloc el mes de març del mateix any. L'abril del 2008 es va registrar una nova convocatòria de vaga i per tal d'evitar-la, el 7 de maig el director general de l'ib-salut, va signar un acord amb CEMSATSE en el que es concreten un seguit d'increment retributius relacionats amb l'activitat variable. Aquest acord preveia que per a la seva efectivitat, hauria de ser objecte d'aprovació per la mesa de negociació sectorial de sanitat i ratificació posterior pel Consell de Govern. És important destacar que el compliment d'aquests dos requisits, és a dir, aprovació per la mesa sectorial i ratificació pel Consell de Govern que preveien els mateixos acords, mai no es varen produir. Malgrat tot això, es varen començar a pagar totes les millores retributives.

És clar que el Servei Balear de Salut actuava il·legalment i amb aquesta actuació il·legal va provocar que Comissions Obreres, UGT i el CSIF acudissin al Tribunal de Justícia a impugnar aquest acord retributiu, no va ser el Partit Popular, varen ser els altres sindicats. A 31 de juliol del 2009 arriba la primera sentència que declara nul·la l'actuació administrativa recorreguda d'aquesta sentència davant del Tribunal Superior de Justícia. El 23 de març del 2010 el Tribunal de Justícia va ratificar la sentència de primera instància i va declarar la nul·litat de ple dret dels acords signats. Aquesta sentència es va notificar a la secretaria general del Servei de Salut en data de 12 d'abril de l'any 2010 i, malgrat aquesta notificació, no es va procedir a executar la sentència, vulnerant així l'article 118 de la Constitució Espanyola que diu: "*es obligado cumplir las sentencias y demás resoluciones firmes de los jueces y tribunales, así como prestar la colaboración requerida por éstos en el curso del proceso y a la ejecución de lo resuelto*".

Comença a ser una pràctica habitual que segons quines sentències van bé per a l'esquerra i segons quines es fiquen a un calaix. No només no es procedeix a executar la sentència, sinó que a més només dos mesos després de la sentència, dia 23 de juny de 2010, el director general del Servei de Salut dicta una instrucció de retribució que reconeix els conceptes retributius que havia estat anul·lat, instruccions que es varen reproduir els següents períodes. Es confirma així una doble il·legalitat, la primera pactar i abonar unes retribucions sense seguir el procediment legal, ni mesa de negociació, ni acord de Consell de Govern; i la segona, incomplir una sentència d'obligat incompliment que anul·lava aquestes retribucions.

Així les coses, el 7 de maig de 2012, dins la fiscalització aleatòria de la Intervenció de l'ib-salut, centrada en l'àrea de personal, es fa un informe de control financer que detecta l'anul·lació judicial dels complements retributius i obliga la Intervenció a executar la sentència, advertint de la responsabilitat del Govern en cas de no executar-la. Posteriorment, mitjançant escrit de 6 del juny de 2012, dirigit al vicepresident de l'àrea de Serveis Generals de l'ib-salut,

l'interventor general de la comunitat autònoma insta el Servei de Salut i llegesc textualment: "Primer, a adoptar immediatament les mesures que garanteixin el compliment de la legalitat en el càlcul de la retribució dels seus treballadors, la qual cosa suposa no aplicar ni conceptes retributius que no hagin objecte d'aprovació a través del procediment establert, acords i pactes a les meses de negociació corresponents i aprovats pel Consell de Govern. Així, a la pròxima nòmina que es calculi a partir de la recepció d'aquest ofici, no es poden aplicar ni els imports ni els conceptes retributius que no compleixin amb els requisits de legalitat establerts. Segon, adoptar immediatament les mesures necessàries que garanteixin que les taules retributives que aplica només contemplen els conceptes d'imports degudament aprovats. Així mateix es recorda al Servei de Salut que, d'acord amb l'article 96 del Decret legislatiu 1/2005, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de finances, els alts càrrecs, els funcionaris i el personal contractat al servei de la comunitat autònoma o de les seves entitats autònomes o empreses públiques que amb dol o culpa intervenguin en accions o omissions que ocasionin perjudici econòmic a la hisenda de la comunitat, queden sotmesos a la responsabilitat patrimonial disciplinària penal i civil subsidiària que en cada correspongui d'acord amb les lleis."

A partir d'aquí es prenen mesures immediates per part de l'ib-salut, mitjançant resolució del vicepresident de l'ib-salut, de dia 11 de juny de 2011, a instruccions de data de 21 de juny o tenint informe favorable definitiu de la Intervenció del mes de juliol. El Govern acorda l'execució de la sentència, deixa de pagar els complements i a instàncies de l'Advocacia denuncia els fets a Fiscalia. Es genera un greu problema dins la sanitat pública, amb unes víctimes que són els metges, uns anteriors responsables que és l'anterior govern i uns que han de solucionar el problema que és l'actual govern.

Poder solucionar el futur dels complements és clar, fer-ho a la mesa de negociació, com ho manen la sentència i la llei, però per poder negociar de nou els complements, es necessita autorització legal, ja que la Llei de pressuposts de l'any 2012, en el seu article 11 introdueix unes limitacions fruit del control del dèficit públic que s'han de flexibilitzar perquè es puguin tornar a negociar els complements.

Per això feim aquesta proposició de llei, perquè es puguin negociar de forma correcta aquests complements i, a la vegada i per evitar que s'hagin de retornar els doblers que per culpa d'altres es varen cobrar indegudament i de bona fe els metges, s'aproven per llei les quantitats percebudes, tenint present també la possible responsabilitat patrimonial que recauria en la mateixa administració, ja que els metges tendrien un dret a reclamar els danys i perjudicis a l'administració. Es necessita una llei per poder exonerar els metges de retornar els doblers, perquè així ho mana la Llei de finances de la comunitat autònoma i es necessita una llei per poder tornar a negociar amb tots els sindicats.

Aquest és el contingut d'aquesta proposició de llei, executar la sentència i complir la llei. Amb una convocatòria de vaga en marxa per a dia 6 de juliol, dia 5 de juliol el Grup Parlamentari Popular va registrar aquesta proposició de llei i va demanar tramitació extraordinària i habilitació dels mesos de juliol i agost per a la seva aprovació. Vaig cridar personalment la Sra. Armengol i el Sr. Barceló, per explicar-los-ho i els vaig fer arribar immediatament una còpia del text presentat. Es varen comprometre a contestar. Nosaltres demanàvem el seu suport, sobretot per a la tramitació urgent i per lectura única, no tant pel contingut, però sobretot per a aquesta tramitació urgent.

El Sr. Barceló va contestar el dia següent, es va mostrar contrari a aquesta tramitació, però almanco va ser clar i va ser lleial. Dilluns vaig haver de tornar a cridar la Sra. Armengol, em va dir que necessitaven aclarir aspectes tècnics de la llei i que si podíem muntar una reunió tècnica amb el Govern. Així ho vaig fer, dimarts la vàrem tenir amb la secretària general tècnica de la conselleria, el Sr. Diéguez i el Sr. Thomàs. No vàrem aclarir res concret del contingut de la llei. Interessaven temes molt particulars i, això sí, varen demanar documentació parlamentària. El Govern ha proporcionat tota la documentació parlamentària des de la setmana passada, l'informe de l'Advocacia, dels interventors, la denúncia a la Fiscalia, les resolucions de l'ib-salut, unes 12 sol·licituds de documentació s'han contestat.

A la Junta de Portaveus de dia 11 de juliol, vaig demanar si podíem lectura única la llei en el plenari de dia 17, no va ser possible, no ho varen voler. Dia 17 de juliol, durant el plenari, vàrem convocar una reunió, hi érem presents el conseller de Salut, el conseller de Presidència, el Sr. Thomàs, el Sr. Diéguez i jo mateixa. De nou no hi havia cap proposta concreta damunt la taula, només temes molt particulars. A la Junta de Portaveus de dia 18 de juliol, vaig tornar demanar el suport a la lectura única i ho vaig tornar reiterar a la Junta de Portaveus de dia 23 i 24 de juliol. Mentrestant, dia 20 de juliol se va fer la Diputació Permanent perquè avui es pogués celebrar el plenari que ara debatem, diputació on, és veritat, el PSOE va mostrar la seva conformitat que es pogués celebrar el plenari d'avui, però res més, només que es pogués celebrar. També el 20 de juliol, el Consell de Govern va mostrar la seva conformitat amb el contingut de la llei.

No va ser fins ahir quan el Grup Socialista va presentar un text alternatiu, és a dir, no puntualitzacions a les esmenes parcials, sinó tot un text alternatiu. La veritat, i els ho vull dir honestament, és que han estat vint dies, vint dies sense voler cap negociació i ara presenten un text alternatiu. Jo no entraré a analitzar les motivacions de tot aquest retard, perquè no vull cercar la polèmica, nosaltres cercam solucions. Però sí que el nostre grup volia que constés en el *Diari de Sessions* tots els tràmits, tots els escrits, totes les reunions, tota la documentació, tots i cadascun dels tràmits i la feina que hem fet nosaltres per cercar, ja dic, sobretot la lectura única que veurem després, també el suport al contingut, perquè els he explicat i els vaig explicar a nivell personal i ho faig ara, per què es necessita tramitar una llei en aquest Parlament, per què necessitam l'habilitació legal perquè puguin tornar a negociar els complements i per què necessitam habilitació legal perquè no s'hagin de retornar els doblers.

Per tant -ja dic- ens estranya que arribi ahir a darrera hora una proposta, però no serà per nosaltres que quedarà intentar arribar a un acord tècnic, a la millor llei possible que sigui la millor per al col·lectiu de metges afectats. Però per ventura hauríem guanyat temps si tot això s'hagués proposat abans.

Obviaré també moltes de les coses que s'han dit durant aquests dies, des de la conspiració del president Bauzá o moltes altres coses, crec que no val la pena, en ares a la possibilitat d'arribar a un acord. Però sí que vull dir, per anar acabant, vull apel·lar a la seva responsabilitat, apel·lar a l'acord perquè entre tots col·laborem avui en la millor solució possible, que és que quedi aprovat aquest text el mes de juliol. Amb la greu situació econòmica que estam patint, Balears tenia aquest estiu convocades tres vagues, vaga de transport discrecional, vaga d'hostaleria i vaga sanitària, els treballadors i empresaris del transport discrecional i de l'hostaleria han estat a l'alçada de les circumstàncies tan greus per les quals passa el nostre país. La vaga sanitària hagués suposat un caos per als nostres ciutadans i en plena temporada turística, més. Eren a més unes víctimes clares d'un comportament il·legal.

El Sr. Thomàs se n'alegrava a la Diputació Permanent de la desconvocatòria de la vaga perquè reconeix, el Sr. Thomàs, que hauria estat molt dolenta. Demostrin, per tant, avui en tenen l'ocasió, que creuen amb el que diuen. Demostrin que estan a favor dels metges i de la sanitat pública. Demostrin que si es varen equivocar, el que han de fer és col·laborar per arreglar el problema.

Senyores i senyors diputats, els deman que estiguin a l'alçada de les circumstàncies.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Cabrer. Ara la secretària primera de la Mesa farà la lectura del criteri del Govern.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Gràcies, Sr. President.

“Acord de manifestació del criteri del Govern respecte de la presa en consideració i la tramitació de la Proposició de llei d'aprovació de les quanties percebudes i d'habilitació per a la negociació de determinats complements salarials del personal sanitari del subgrup A1 i personal llicenciat resident en formació del Servei de Salut de les Illes Balears i dels ens que en depenen.

A proposta del conseller de Presidència, el Consell de Govern adopta l'acord següent:

Primer: manifestar, atès el que disposa l'apartat 3 de l'article 131 del Reglament del Parlament de les Illes Balears, la conformitat del Govern en relació amb la presa en consideració de la Proposició de llei d'aprovació de les quanties percebudes i d'habilitació per a la negociació de determinats complements salarials del personal sanitari del subgrup A1 i personal llicenciat resident en formació del Servei de Salut de les Illes Balears i dels ens que en depenen, RGE núm. 5798/2012.

Segon: manifestar igualment en consideració a allò que estableix el mateix article del Reglament de la cambra, la conformitat del Govern amb la tramitació de la proposició de llei esmentada.

I tercer: donar trasllat a aquest acord al Parlament de les Illes Balears perquè se'n derivin els efectes oportuns.”

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Torns a favor de la proposició de llei? Torns en contra? Sr. Diéguez, té la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados, señoras y señores del Govern. Ustedes habrán escuchado alguna vez una expresión latina que dice *deus ex machina* y es una expresión que tiene su origen en el teatro griego, *apò mechanés theós* se decía, porque en el teatro griego a veces para lograr el suspense y la emoción, se creaban situaciones difíciles que se iban agravando a lo largo de la obra y enrevesando, con el ánimo de crear suspense en el público, emoción, etc. Y a veces la complicación llegaba a ser tan grande que el autor de la obra no encontraba otra salida que la de hacer descender un dios para que resolviera todo el conflicto de la historia. En Grecia este supuesto dios descendía y bajaba al teatro por medio de una máquina y la historia obtenía un final feliz que conmocionaba y emocionaba al público de la época, *deus ex machina*, el dios que salía de la máquina.

El dios salido de la máquina es esta ley. Esta ley es ese dios salido de la máquina que trata, en un momento en que se ha enrevesado la situación de forma endemoniada, por culpa exclusiva del Govern de les Illes Balears, darle un final feliz, sacando de forma estafalaria a un dios por un artificio especial. Y esto es esta ley, un artificio especial para solucionar de forma estafalaria un conflicto que no debería de haber existido nunca.

¿De dónde viene el asunto? ¿Cómo se ha enrevesado este asunto? Miren, nos consta que uno de los muchos cambios que ha habido en el organigrama de Salud, 5 secretarios generales técnicos, a uno de ellos se le planteó por Intervención la posibilidad de revisar pagos hechos al personal sanitario en base a una determinada interpretación del alcance de la Sentencia del Tribunal Superior de Justicia, de 23 de marzo de 2010; Presidencia del Govern, no digo Conselleria de Presidencia, sino Presidencia de Govern, se interesó inmediatamente por el asunto, habida cuenta de las críticas que sufría el Sr. Presidente por sus problemas y pensando poder sacar provecho político en la crítica a sus antecesores.

Tengo pruebas documentales para demostrar que desde Presidencia del Govern, se dieron instrucciones a una militante del Partido Popular y directora general de la Abogacía para que solicitara a la secretaria general técnica del Servei de Salut la documentación necesaria para elaborar un informe sobre la situación derivada de la sentencia. Aquí tengo el documento interno del Gobierno que dice que “se envía la documentación para la elaboración del informe solicitado por” -se envía a la Abogacía-, “la elaboración del informe solicitado por Presidencia del Govern de les Illes Balears”, no por la Conselleria de Presidencia, ni por la Conselleria de Salut, ni por Intervención, por Presidencia directamente. Tiene fecha de 21 de mayo, ya vemos quién tiene el control de la situación de forma extraña. Como teníamos conocimiento de esa intromisión, pregunté por escrito qué papel había tenido Presidencia del Govern en este asunto; la respuesta que se nos dio también por escrito es “la que cumpla su competencia legal”, algo así, nada más. Y esto no cumple, no está entre sus competencias, pero bueno, volveremos a ello.

Pues Presidencia -digo- se interesó, y tenemos estas pruebas documentales, y se emite por fin un informe el día 24 de mayo, por parte de la Abogacía, a la que se le pregunta por el posible reintegro de complementos; si es compensable ante una eventual responsabilidad de la administración, es decir que se ve en esa primera solicitud de informe que hay una intención de ver cómo se puede solucionar el problema todavía, vamos a ver cómo lo podemos solucionar, ¿se puede compensar esto con otras cantidades, etc.?

En el informe no se dice en ningún momento que nos encontremos ante un acto delictivo o que se aconseje remitir el asunto a la Fiscalía, de haber méritos para ello la Abogacía lo debería haber hecho constar expresamente aunque no se le hubiera solicitado, por obligación legal, pero no vio nada. De todo ello se informó, de la problemática surgida se informó a los representantes especialmente del sindicato médico, con quienes a finales de mayo se tuvieron una serie de contactos, con cargos adscritos al Gobierno, para evitar una situación de conflicto, cosa que vemos completamente normal, y para solucionar el asunto estaba previsto reunir una mesa sectorial que zanjase el tema y la mesa sectorial debiera tener lugar entre las fechas del 18 al 22 de junio.

El asunto parecía que se iba a resolver sin más incidencia que el desconcierto habitual del Gobierno. ¿Qué sucede? La fecha fatídica, 5 de junio. El 5 de junio, en el pleno del Parlament, el Sr. Thomàs hizo referencia a que el Sr. Bauzá vulneraba la Ley de incompatibilidades manteniendo su negocio farmacéutico, por cuanto precisaba más de 10.000 euros mensuales para atender el pago de diversas hipotecas y que por ello renunciaría antes a su cargo en el Govern que al negocio citado, esto es lo que pasa el día 5. A partir de ahí, hay una reacción de furia, a partir justo de ese día 5, es el día de la inflexión, y lo demostraremos.

Al día siguiente, el 6 de junio, no se espera ni 24 horas, el 6 de junio, el interventor general, sin hacer mención al informe de la Abogacía ni a ningún otro informe insta al Servei de Salut a dejar de pagar los complementos y a que no se vuelvan a pagar en adelante, justo al día siguiente, el día 6.

Viernes, 8 de junio, tres días después, Consejo de Gobierno; no se toma ningún acuerdo en el Consejo de Gobierno al respecto, lo hemos pedido y se nos ha dicho por activa y por pasiva que no se toma ningún acuerdo; pese a no tomar ningún acuerdo, el portavoz del Gobierno, el Sr. Bosch, finge que se ha tomado un acuerdo y dice que, entre los acuerdos del Consejo de Gobierno, está el remitir el presente asunto a Fiscalía, cumpliendo instrucciones, entendemos, de más arriba. Y anuncia, como si fuera un acuerdo del Consell de Govern, que no existe, que se decide enviar a Fiscalía una denuncia contra quién acusó al Sr. Bauzá de necesitar más de 10.000 mensuales para obligaciones hipotecarias, y menciona expresamente al Sr. Thomàs.

Pues bien, la denuncia la redacta una militante del Partido Popular, la Sra. Perelló, y ¿recuerdan ustedes aquél episodio bíblico en que un tal Sr. Tobías recupera la vista tras restregarse por los ojos la hiel de un pez?, pues bien, la señora letrada recuperó la vista con la hiel del Sr. Bauzá y dónde no había visto ningún delito vio malversación y prevaricación, los ciegos ven, milagros que pasan. En esa denuncia se llega a hablar de prevaricación y malversación de caudales públicos, el Sr. Bosch citó en su rueda de prensa expresamente al Sr. Thomàs, los periódicos, al día siguiente, recogían que se había denunciado al Sr. Thomàs por una presunta malversación, prevaricación, etc., con gran lujo tipográfico, que era lo que se pretendía. Pero fíjense, en la denuncia que se remite a Fiscalía no aparece para nada el nombre del Sr. Thomàs, y ¿por qué, si no aparece para nada, lo cita el Sr. Bosch, por qué? ¿Qué nombre tiene la atribución falsa de un delito a una persona? Me gustaría que estuviera aquí el Sr. Bosch para poderlos contestar, si lo sabe y sabe qué consecuencias tiene; y también anunció el Sr. Bosch en esa misma rueda de prensa, que iban a proceder a solicitar el reintegro del dinero abonado a los médicos, era la ofensiva, era la ofensiva.

¿Cuál fue el siguiente paso del Sr. Bauzá? Cargarse los instrumentos de solución basados en el diálogo, hemos pasado a la guerra, tenemos rehenes, a por ellos, echaremos la culpa a los contrarios, a los antecesores, ya se sabe.

Siguiente medida, habíamos dicho que estaba prevista una reunión de la Mesa Sectorial, ¿por qué? Porque en el informe de la letrada de la Abogacía de la comunidad autónoma decía en su último párrafo que se podía solucionar el tema con una Mesa Sectorial, y por eso se había convocado una Mesa Sectorial. La Mesa Sectorial tuvo lugar el 19 de junio, a las nueve horas y diez minutos; en esa reunión se propuso por el CEMSATSE mantener los complementos. Todos los sindicatos, ningún sindicato se opuso, ¿quién se opuso a que se adoptara un acuerdo que resolviera el problema? ¿Quién votó en contra? Efectivamente, el Gobierno del Partido Popular, el único representado en esa Mesa que votó en contra de que se aprobara en aquel momento en la Mesa Sectorial de día 19 de junio, por la mañana, la solución pactada fue la Administración, la Administración del Partido Popular. Estábamos en guerra.

Se volvió a convocar la Mesa para el 5 de julio, però la víspera, viendo el cariz que había tomado todo, el 4 de julio, el Govern anuncia que se va a presentar una proposición de ley para solucionar el problema, proposición que iba a presentar el Grupo Parlamentari Popular pero que vino con un coche del Govern aquí, *deus ex machina*, vino con máquina. Salíó y llegó aquí para arreglarlo todo. Conclusión: hasta el día 5 de junio el posible problema de interpretación se intenta solucionar de forma dialogada dentro del Govern, y a partir de la crisis de las hipotecas los acontecimientos se precipitan hasta el exceso, llegando al punto donde nos encontramos hoy, por esa sencilla y exclusiva razón.

No podemos continuar sin referirnos a algunas *boutades* de la colección que se han dicho, la más llamativa de todas, la más llamativa sin duda, es que las sentencias se guardan en los cajones. La tesis del Partido Popular es que la sentencia fue clandestina, es la primera que conozco, que nadie se enteró hasta que el Arcángel San Gabriel, en forma de interventor, anunció el santo advenimiento, porque parece ser que estaba en un cajón de Intervención, por lo visto, y ahí ese cajón debió de abrirlo aquel día y encontrarla.

Miren, frente a ello, primero, la obviedad de que las sentencias son públicas y que la sentencia, además de pública, era publicada, y no publicada un día sino varios: martes, 30 de marzo de 2010, primera página en el diario *El Mundo* y una página impar completa; *Diario de Mallorca*, página completa; *Última Hora*, lo mismo; *Diario de Ibiza*, *Última Hora de Menorca*, es que en todos los periódicos salió, y hubo secuelas el 26 de marzo, el 7 de abril, el 8 de abril, etc.; es decir, pública y publicada. Curiosamente, el asesor jurídico del ib-salut era y es el mismo, era y es el mismo y tenía perfecto conocimiento de esta sentencia, antes y ahora.

Tercero, la inmensa mayoría de altos cargos del Partido Popular en Salud, todos los que han ido pasando, gran parte de los que han ido pasando, y de los que pasarán, son médicos y saben qué complementos cobran y por qué, y saben lo que pasó con esa sentencia; o sea, que de sentencias ocultas y clandestinas y sentencias en un cajón no se lo podemos consentir a nadie, bueno, al Sr. Gómez se lo consentimos.

Mire, en segundo lugar, han dicho que las sentencias están para ejecutarse; cierto, nadie lo discute que estén para ejecutarse, nadie, aunque nos sorprende que el Sr. Presidente tenga tanto entusiasmo en aplicarse este asunto y no lo tenga por una sentencia que dice que hay una finca, Dalt Murada, que es ilegal y que tiene que haber una demolición, también es esa sentencia firme y ejecutiva, pero bueno, esa no preocupa. Volvamos a este, no nos descentremos del tema, mire, lo que no se puede hacer de ninguna manera es hacer una ley para no ejecutar una sentencia, esto es lo que no se puede hacer. Mire, lo peor de todo es la interpretación que hacen de la sentencia, se la encomendaron a la directora general de la Abogacía, militante del Partido Popular, etc., y no nos meteremos mucho en ello, pero confunde lastimosamente un defecto de forma con uno de fondo, y les voy a poner un ejemplo, para que me entiendan, muy sencillo: recientemente ha dicho el Tribunal Superior de Justicia que el Sr. Bauzá no puede subir los sueldos de su gabinete con la excusa de mayor carga de trabajo, es así; si ahora el Sr. Bauzá nombrara a los miembros de su gabinete directores generales para que cobraran más, el Tribunal Superior

de Justicia anularía el nombramiento por fraude de ley, porque lo que prohíben es que se cobre más, y aunque cambien la forma, lo que está mal es lo del fondo.

Muy bien, si se hubiera anulado esa subida de sueldos del gabinete, por haberla hecho, por ejemplo, y suponemos, con una circular, que la forma jurídica hubiera sido: circular de Presidencia, subimos los sueldos; y le hubieran dicho, mire, esa forma no es correcta, el Sr. Presidente podría haber vuelto a subir el sueldo con otra fórmula legal, la que fuera, el decreto o lo que fuera y no pasaría nada, porque no sería la subida de sueldos en si lo ilegal sino la forma adoptada. Por esto, es erróneo decir que la sentencia del asunto en cuestión declare ilegal que los médicos cobren más, no es así, lo que se declara contrario a derecho, fundamentalmente, es la actividad de la administración de llegar a acuerdos fuera de la Mesa Sectorial, el problema es de la forma, no del fondo. Y añadido: no se anuló ningún acuerdo de Mesa Sectorial porque no hubo ninguno que anular.

Esta postura nuestra es coincidente con la del sindicato médico, por ejemplo, que en un comunicado de 12 de junio, decía: ninguna sentencia anula ningún acuerdo, Sr. Gómez. El problema del presente asunto es un problema de coherencia. Miren, si sostiene el Gobierno que la mejora de complementos es nula e ilegal por razón de fondo, lo será con independencia de la forma que tenga, no puede seguirse el camino que marca esta ley, y está obligado el Gobierno a solicitar el reintegro de las cantidades debidamente percibidas por utilizar las palabras del Sr. Bosch, no las nuestras.

Todo el mundo conoce y todo el mundo habrá oído recientemente lo que sucedió con el Códice Calixtino, del que se apropió indebidamente un electricista en la catedral de Santiago, ¿alguien puede pensar que sería correcto ahora que el Gobierno gallego impulsara una ley que dijera que, como el electricista había cuidado bien el Código, pues que se quede con él? Evidentemente que no. Esa es su filosofía, han cobrado indebidamente y ahí impulsamos una ley para esto, nosotros decimos lo contrario: han cobrado debidamente y deben de quedarse con el dinero porque lo han cobrado debidamente. Ustedes son los que dicen que ha sido de forma indebida, nosotros sostenemos que se ha percibido por el personal sanitario lo que les corresponde legalmente y que podían hacerlo y seguir haciéndolo, y no existe ningún acto jurídico anulatorio.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

Y no debía faltarnos la razón cuando el Gobierno, para poder dejar de pagar, tuvieron que modificar las instrucciones de nóminas, sin modificarlas no podían dejar de pagar, y se lo advertimos.

Por ello, nuestra posición es la siguiente, y con ello concluyo. Miren, no nos parece que una ley sea el procedimiento adecuado para resolver el problema creado por la crisis de las hipotecas, ya lo hemos explicado, se podía seguir como antes del enfado del Sr. Bauzá y, en todo caso, con un acuerdo de Mesa Sectorial, si ustedes no hubieran votado en contra. Y si una ley era el procedimiento adecuado ¿por qué han estado tantos meses y no la propusieron el primer día, podrían haberlo hecho el primer día si tan claro lo tenían? No debían de tenerlo tan claro. No obstante, si quieren hacer una ley, ésta ha de tener coherencia, lo que no se puede hacer, como han hecho ustedes, es una ley diciendo que nos encontramos con algo nulo y que lo vamos a corregir para no aplicar la sentencia, eso es lo que no se puede hacer.

Miren, como ya hemos anunciado públicamente, nosotros les presentaremos, para consensuar, una enmienda a la totalidad con texto alternativo, que no tiene como punto de partida erróneo la nulidad de los complementos, sino simplemente se dice que si hay alguna duda, y para dar seguridad jurídica a los complementos que están percibiendo los médicos, se hace una norma que en el fondo llegará al mismo sitio que quieren ustedes.

Naturalmente, para componer el desaguado se precisa que se tome en consideración esta proposición de ley, y por eso nosotros votamos a favor del trámite de esta proposición de ley. Por ello, y con este alcance nosotros votamos a favor de esta toma en consideración, no porque estemos de acuerdo con el texto que han presentado, sino para ayudar al personal sanitario a que no sea perjudicado por el estafalario itinerario al que nos hemos referido.

Cierto, y rápidamente que ha habido negociaciones y que se ha usado alguna documentación, pero no es menos cierto que una parte de esa documentación se facilitó directamente al Grupo Parlamentario Popular y no se nos entregó a nosotros, como puedo demostrar por el Registro de este Parlamento, porque el día que se nos dio la documentación, por cierto, por cierto, tengo los documentos y lo podemos ver enseguida, documentación, sin registro de entrada en este parlamento, ...

(Remor de veus)

... todavía, todavía, ...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, preg silenci.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

..., tengo la copia, tengo la copia, todavía no había sido dado traslado, todavía no había sido dado traslado por parte del Parlamento de la respuesta del Gobierno a los grupos parlamentarios, y tengo la documentación para demostrarlo y cuando quieran lo vemos.

Miren, no vamos a entrar en más problemas de estos, vamos a negociar lo que haga falta para solucionar el problema por nuestra parte; les hemos propuesto una ley alternativa que permite, ...

(Remor de veus)

..., les hemos propuesto una ley que permite que los médicos, primero, que el día 31 de julio esté resuelto el problema, si ustedes lo aceptan, el 31 de julio está resuelto el problema. En la primera nómina, el 31 de agosto, los médicos percibirán todos los atrasos, y no hasta el 11 de junio, como prevé su proposición de ley, percibirán todos los atrasos hasta el 31 de agosto. Y en adelante se tomará el acuerdo que estime por la parte la Mesa Sectorial.

Es decir, señoras y señores diputados y señores del Gobierno, a la vista de todo lo sucedido, si quieren cambiar de conducta y solucionar el problema, nosotros les ayudaremos.

(Remor de veus)

Nuestra propuesta tiene un nombre, ...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Diéguez, per favor.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, acabo ya, Sr. Presidente.

..., nuestra propuesta tiene un nombre, 31 de julio. Digan si quieren o si no quieren.

Nada más, Sr. Presidente.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diéguez. Per part del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds i Entesa per Menorca, té la paraula la Sra. Fina Santiago.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, president. Bones tardes a tothom. La Sentència del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears, de data 23 de març del 2010, de la Sala Contenciosoadministrativa, Secció Primera, reafirma la declaració de nul·litat de l'actuació administrativa per vulnerar el dret fonamental dels sindicats recurrents en el seu dret a la negociació col·lectiva. Aquí ja s'han explicat els motius que gestionen aquesta demanda per part de determinats sindicats i el motiu de la sentència, vull dir, no són els acords, sinó que una part dels sindicats no varen poder a Mesa negociadora, Mesa sanitària, a Mesa de sanitat, reafirmar aquests acords. Uns acords que es varen acordar amb una part del sector sindical davant una convocatòria que ja s'exercia de vaga.

Els acords, la sentència considera que són legals, no s'hi fica, però diu que aquests acords, una vegada negociats amb l'aleshores representants dels sindicats que havien convocat la vaga, havien de passar per la Mesa negociadora i això no es va fer. Però curiosament a nosaltres ens estranya que, tot i que ha quedat demostrat mitjançant sentència que no es varen dur a la Mesa negociadora, tothom sabia de la Mesa negociadora que aquests acords s'aplicaven, tots els sindicats, s'aplicaven aquests acords i ningú no va dir res. O que la Mesa negociadora, posterior a aquesta sentència, s'havia reunit en diverses ocasions i tampoc cap membre d'aquesta Mesa negociadora, que coneixien la sentència, no va dir res.

Què va passar, per tant, entre això i el 8 de juny que surt el representant del Govern, el portaveu del Govern per dir que aquesta sentència s'haurà de complir d'una forma absolutament rigorosa? Per la documentació que el nostre grup parlamentari ha pogut tenir, el mes de maig la intervenció delegada del Servei de Salut realitza un seguiment de les mesures del Pla de control financer de l'ib-salut; arran d'aquest seguiment, Vicepresidència Econòmica coneix l'existència d'aquesta sentència, Vicepresidència, l'ib-salut la coneixia.

I avui la Sra. Cabrer ha estat prudent i no ha dit allò que varen trobar la sentència a un calaix; la Sra. Palau no va ser prudent, perquè això de fer dissabte i trobar una sentència és realment ridícul, és un argument ridícul, ridícul per tot i ridícul sobretot per als funcionaris de l'ib-salut. Vicepresidència? No la coneixia, però l'ib-salut la coneixia, ib-salut la coneixia i l'aplicava, perquè, de fet, hi ha una resolució d'1 de gener del 2012, firmada, signada pel gestor de l'ib-salut, per director de l'ib-salut, que avala el pagament de les nòmines igual que les de l'any 2001, 2011, 2010 i 2009, per tant l'ib-salut sí que les coneix, és Vicepresidència que no la coneix.

I aquí ens topam una altra vegada amb el que ha succeït durant aquesta legislatura, amb el que succeeix durant aquesta legislatura, dels interessos que es gestionen entre la sanitat pública i l'economia neoliberal del Sr. Aguiló; sanitat, que pagava regularment i sense cap problema durant un any, i Economia que, quan descobreix aquesta sentència, veu la possibilitat d'estalvi i d'apropar-se a aquest dèficit inassumible si no és amb patiment per part de molta gent.

Però sanitat, amb la seva responsabilitat, inicia una línia de negociacions amb els sindicats, amb una part dels sindicats, amb una part dels sindicats comença les negociacions i amb l'altra té converses, podem dir que comença contactes amb tot el conjunt dels sindicats, tot i que amb una part comença a asseure's.

I davant aquest conflicte, el que fa el Govern del Partit Popular, a través del Grup Parlamentari del Partit Popular, és aquesta proposta de proposició de llei, d'aprovació de les quanties percebudes i d'habilitació per a la negociació de determinats complements salarials del personal sanitari del subgrup A1 i personal llicenciat resident en formació del Servei de Salut de les Illes Balears i dels que en depenen, que nosaltres no donarem el nostre vot positiu, tot i que volem que els metges cobrin el que han pactat i ara més que mai, ara més que mai que el Partit Popular els ha llevat la paga extra, ...

(Remor de veus)

..., sí, ara més que mai que el Partit Popular els ha llevat la paga extra, ...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

..., ara més que mai que el Partit Popular els ha reduït el 32% del plus de carrera, nosaltres volem que continuïn pagant, però que les coses es facin bé.

I ara més que mai que tenen més pressió assistencial ara que fa un any, perquè no se'ls substitueixen les baixes laborals ni les vacances, ara s'ho mereixen més que mai.

Però no podem votar a favor d'aquesta proposta de resolució, ...

(Remor de veus)

..., no, no, i si em deixen, abans de remugar, escoltin els arguments, escoltin-me els arguments i després remuguin, però escoltin. D'acord? Escolten? No, no hi ha pensament únic, la gent té opinions. D'acord.

Tenim antecedents que ens diuen que això no és correcte, tenim antecedents que ens diuen que això no és correcte. El Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears va considerar que el pont del Riuet continuava sent il·legal tot i que el Parlament hagués aprovat una llei per legalitzar aquesta infraestructura. Va estirar les orelles a aquest parlament. Els titulars dels mitjans de comunicació deien això, "*los tribunales contra el Parlamento*". Tenim una sentència. Aquest jutge ha demanat, i aquí hi ha lletrats que ho poden dir, les actes de tot això, quins eren els parlamentaris que varem aprovar una llei contra una sentència i aquesta sentència estableix que "*la norma podría ser inconstitucional porque se aprobó como antídoto de una sentencia judicial firme*". Els sona a qualque cosa això? No passa el mateix avui horabaixa aquí?

Insistesc, "*la ley choca frontalmente con la Constitución al tratarse de una ingerencia en las funciones de los jueces y los tribunales*". I el Govern del Partit Popular i el Grup Parlamentari Popular tornen a dur això. Jo també, Sra. Cabrer, li deman responsabilitat i que dignifiquin aquest parlament, retirin aquesta proposta de llei i cerquem altres solucions perquè els tribunals tal vegada torni a estirar les orelles a aquest parlament. Dignifiquem-lo.

Una solució que té el mateix vici que vulnera el que provoca la sentència, vull dir, té el mateix vici, vulnera el que provoca la sentència. És a dir, que no s'ha negociat a la mesa de negociació. Vostès ens duen una proposta que no ha passat per mesa de negociació, vostès, en nom del Govern, només s'ha negociat amb una part. Aquesta proposta que podria ser una proposta vàlida, nosaltres pensam que no, però no s'ha negociat amb una part dels sindicats, no s'ha duit a mesa negociadora, no s'han assegut a la mesa negociadora per dir, escolta, això, us pareix bé a la mesa negociadora? Tenen qualque acta que digui que aquesta proposta de llei ha passat per mesa negociadora i que els sindicats l'avalen? Té el mateix vici, cauen en la mateixa dinàmica que va provocar la sentència, la manca de negociació col·lectiva, la mateixa.

Una altra raó és perquè l'informe jurídic de la Direcció d'Advocacia de la comunitat autònoma no expressa que la solució sigui elaborar una llei, no ho expressa, no ho diu l'informe de 24 de maig que sigui necessària l'elaboració d'una llei per tornar els reintegraments dels complements, assenyalava dues vies, una patrimonial que diu que és complexa, però que administrativament no la descarta, complexa, i l'altra efectivament la negociació sindical que poden incloure acords de caràcter retroactiu. Ho apunta l'informe de 24 de maig i els diu, hi ha un problema perquè efectivament tenim una llei pressupostària que diu que no es podrà arribar a acords sindicals que augmentin el pressupost, però el mateix informe diu, però com que els acords als quals s'arribaran no augmentaran el pressupost indaguin per aquí, i vostès no indaguen, aquestes dues vies no les indaguen. Sí que es comencen a pactar amb una part dels sindicats aquestes dues vies, s'aprofundeix en aquestes dues vies.

Però dia 8 de juny el Govern, a través del seu portaveu, en roda de premsa i després de celebrar el Consell de Govern diu que l'Advocacia de la comunitat autònoma ha detectat possibles indicis de prevaricació i malversació de fons públics i va més enllà, avisa que no continuarà pagant els complements declarats nuls pel Tribunal Superior de Justícia i així els facultatius hauran de tornar els imports degudament satisfets i s'iniciaran els expedients de reintegrament. És en aquell consell de Govern on es decideix no continuar aprofundint en aquestes dues vies que presentava l'informe d'Advocacia, l'informe de 24 de maig.

També és curiós que el Consell de Govern pren aquesta decisió sense tenir informe escrit de l'Advocacia de la tramesa a Fiscalia. L'informe que demana la tramesa a Fiscalia és de 18 de juny i l'acord de Govern és de 8 de juny, amb això, Sr. Diéguez, no estam d'acord, sí que hi ha un acord de Govern de 8 de juny, bé, idèntic a la premsa perquè posa acords de Consell de Govern, això està tret de la pàgina web, ara ja no hi és, però està tret de la pàgina web de dia 8, acord del Consell de Govern. Deuen mentir a la premsa perquè després vostè diu que no, bé, al final posa això a la pàgina web, un acord del Consell de Govern de dia 8 de juny, on diuen que hi ha malversacions i tal i l'informe d'Advocacia que diu que s'ha de dur a Fiscalia és de 18 de juny, vull dir, dia 8 no el tenien, 18 de juny, curiosament quatre dies després que l'oposició demanàs els informes. Els informes són demanats dia 14 de juny i dia 18 de juny hi ha l'informe d'Advocacia, això és una cosa objectiva, són dades que estan constataades.

Què passa entre el 24 de maig i el 8 de juny, què passa? Perquè havia negociacions amb els sindicats per resoldre aquestes dues vies, que l'oposició fa públic el registre d'interessos i activitats del president i les conseqüències posteriors, sol·licitud d'incompatibilitat, seguiment parlamentari, i el Govern decideix canviar d'estratègia de la negociació que feia, passa a atacar l'anterior govern utilitzant aquesta sentència i és quan es crea el conflicte, abans estava en vies de negociació. Això és la seqüència temporal, no és casualitat, en política les casualitats són poques.

El Govern va utilitzar el col·lectiu dels metges per criticar l'anterior govern i ara pretén que ho arregli el Parlament com l'única via mitjançant una llei *ad hoc*, que ja hi ha antecedents que ens diuen que no és el més raonable en democràcia.

A més a més, li he de dir que l'informe remès a Fiscalia explica que per diversos motius de normativa laboral no es podrà reclamar al col·lectiu de metges tota la quantia, i diu textualment, "*el incumplimiento de la sentencia ha provocado un daño irreparable a la hacienda pública en la medida que la administración no podrá reclamar el íntegro reintegro de las cantidades satisfechas al amparo del acuerdo judicial*". És a dir, és una declaració pública que el Govern lamenta que no es puguin reclamar als metges tots els doblers que han cobrat i que, a més, que ho hagin cobrat és un delictes. Això és el que posa l'informe que proposa la tramesa a Fiscalia. I per això ho envia a Fiscalia, i com deia el Sr. Diéguez, no diu qui és el subjecte que ha fet això, perquè no ho pot dir.

Apunta delictes de prevaricació, malversació, frau de l'administració, però no diu a qui els imputa. L'informe posa, els sindicats -sembla que pega als sindicats- els sindicats que no varen instar l'execució de la sentència. A aquests pareix que els acusa, "*que aun conocedores de la sentencia nada hicieron para evitar que éstos continuaran pagándose*". No sé si hi ha malversació per part dels sindicats. Els gestors de l'anterior govern, que tota una sèrie de documents justifiquen que coneixien la sentència no la varen aplicar, o l'actual govern, que l'informe recull que hi ha una instrucció d'1 de gener de 2012 on se signà que es continuassin pagant els acords, o perquè simplement no han iniciat el tràmit de sol·licitud de devolució perquè, quan es comença a prevaricar?, als dos anys de conèixer la sentència i no executar-la? O, als quinze dies? Això a Fiscalia supòs que si el fiscal ho accepta no només cridarà l'anterior govern, aquí fa un any que aquesta sentència no s'ha executat. I hi ha documents clars que ho posen. No sé a qui cridarà.

No hagués estat millor seguir la línia apuntada al Govern a l'informe de dia 24 de maig d'arribar a acords de caràcter sindical entre tots?

Nosaltres volem que quedi clar i més clar, volem que els metges i tot el personal sanitari cobri les quanties acordades i que no hagin de tornar ni un euro, però creim que s'ha de resoldre a la mesa de negociació. Nosaltres també hem parlat amb membres de sindicats i també tenen advocats i també tenen gent que coneix molt bé el sistema administratiu, de fet els seus advocats moltes vegades han guanyat sentències a l'administració, i creuen que no hi hauria cap problema, un acord sindical que digui que des de data de l'any 2008 s'ha de pagar això, que es consideren pagats amb caràcter retroactiu des d'aquesta data que es començaren a pagar, perquè ells

insisteixen, allò que es va vulnerar és que no es passàs per mesa negociadora, no es fiquen si els complements són alts o baixos o si els complements estan ajustats a llei o no, és la no negociació amb la mesa de sanitat. Totes aquestes propostes que ens arriben van en aquest sentit.

Per tant, nosaltres no podem, amb els antecedents que tenim, donar suport a aquesta proposta de llei i els demanam que convoquin la mesa negociadora demà, arribin a aquest acord i aquestes persones podran continuar rebent aquests complements salarials i no ho hauran de tornar a cap euro.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Santiago. En torn de rèplica té la paraula la Sra. Mabel Cabrer.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. La veritat, Sr. Diéguez, és que és complicat, és complicada la postura del Partit Socialista perquè per una banda a la fi reconeix que fa falta una llei per arreglar aquest tema, perquè votarà a favor malgrat digui arguments, però ens votarà a favor, que ho agraiem i li donem les gràcies, però, per altra banda jo supòs que per no entrar en el fons, per desviar l'atenció dels mitjans de comunicació i de la seva bancada, per generar una cortina de fum, supòs que per tot això s'inventa tota una conspiració judeomasonica del Sr. Bauzá de persecució personal que és falsa, Sr. Diéguez, i vostè ho sap que és falsa, i vostè ho sap que és falsa, i vostè ho sap.

(Petit aldarull)

I em fa gràcia perquè la Sra. Santiago almanco és més honesta i diu les dates com Déu mana i la Sra. Santiago no diu que a partir del 5 de juny, perquè el Sr. Thomàs fa una pregunta que fa referència al tema del president, comença tot i que la Intervenció General està a les ordres i que la Intervenció General no té autonomia ni independència, per favor, l'administració no funciona així. Jo he estat dins i li puc assegurar que no funciona així la Intervenció General de la comunitat autònoma ni l'Advocacia de la comunitat autònoma. La Sra. Santiago ha explicat que hi havia un informe de 7 de maig de 2012 de la Intervenció delegada de l'ib-salut que va fer amb un pla econòmic financer de l'ib-salut que és quan detecten que no s'ha complert la sentència, és en aquest moment que es detecta per Intervenció que no s'ha complert la sentència i es demana un informe a l'Advocacia de la comunitat autònoma, i l'informe de l'Advocacia de la comunitat autònoma és de data és de dia 24 de maig de 2012. Tot això és molt abans de dia 5 de juny, que vostè diu que comença arran d'una pregunta del Sr. Thomàs.

Per tant, l'Advocacia tots són tràmits previs i el que hi ha, evidentment, dins el Govern, dins la Presidència del Govern, que no és el president, és la Presidència, té una sèrie d'obligacions com rebre les sentències, hi ha uns tràmits administratius que afecten la Presidència i altres que afecten les conselleries, el que fa és tenir uns informes d'Intervenció d'ordre immediat de donar compliment a unes sentències judicials que, per què no varen executar? Perquè vostès s'obliden de dos temes, primer, negocien uns complements i a la mateixa negociació diuen, això s'ha de passar per mesa de negociació i després ha d'anar a Consell de Govern, no ho fan. Després els que recorren són els sindicats, no és el PP, i surten dues sentències, no una, dues, i no les executen. Diu que són públiques, i, per què no les executen si són públiques? Dos mesos després el director de l'ib-salut fa una instrucció de nòmina en contra de la sentència.

Bé, diuen vostès que és pública, jo me'n record de la de carreteres que no les coneixia ni el PSM que formava part del Govern, la de carreteres sí que era a un calaix, però bé.

(Alguns aplaudiments)

Clar, jo li he de dir, Sra. Santiago, que aquí hi ha dues execucions de sentència, amb aquesta llei no vulneram la sentència, aquí hi ha una execució de la sentència que és el que fa de forma immediata el Govern quan rep les ordres d'Intervenció que automàticament deixa de pagar els complements i inicia uns expedients de reintegrament. D'acord? Això és el que fa el Govern, executar. Hi ha un problema, diu, com es pot resoldre el problema? Per al futur amb un acord de la mesa de negociació, perquè és el que diu la sentència, però no ens podem assegurar ara amb la mesa de negociació, ho diu l'informe de l'Advocacia, necessitam una llei perquè la Llei de pressuposts de 2012 ara, ho diu l'informe de l'Advocacia, jo li ho llegiré: *“admitido que el acuerdo anulado en el concreto aspecto sobre el que pesa supone un incremento del complemento o establecimiento en el momento presente, aun cuando se canalizara mediante el procedimiento legalmente establecido que incluya la negociación colectiva, tendría jurídicamente la consideración del incremento de retribuciones de personal. En este punto se hace necesario recordar que, de conformidad con el artículo 11.1 a) i d) de la Ley de presupuestos de la comunidad autónoma”,* i ho reproduïx. Amb la qual cosa hi ha una pega afegida que no hi era abans, no li basta al Govern fer una mesa de negociació, necessita una llei que autoritzi jurídicament, no pressupostàriament perquè pressupostàriament estan els doblers en el pressupost, però jurídicament autoritzi tornar a instaurar aquests complements.

Segon tema, executam la sentència, el tema i el problema que hi va haver amb el pont des Riuet era molt diferent, amb aquesta llei executam la sentència. Deim que es negociï amb la mesa de negociació, no anam en contra de negociar amb els sindicats, tot el contrari, feim el que vostès no varen fer, dir que la mesa de negociació és qui ha d'acordar una altra vegada els complements, o no, però ho decidiran ells, no ho decideix la llei. Aquesta és la diferència.

Dos, tenim un problema amb les quantitats percebudes. Com es pot fer? Doncs, precisament perquè es puguin aturar els expedients de reintegrament d'aquestes quantitats es necessita, segons la Llei de finances, una altra llei, que és aquesta llei, per eximir el col·lectiu que hagi de torna els doblers.

Per tant, jo crec que està clar el contingut, està clar d'on venim, quins han estat responsables, qui no va fer bé les coses, el problema que tenim nosaltres ara i les víctimes. Nosaltres, amb aquesta proposta, per cert, Sr. Diéguez, la documentació del Grup Parlamentari Popular la té per registre d'entrada del Parlament, aquí està el registre d'entrada, si vol aturar el plenari, el lletrat fa un informe i surt el registre d'entrada.

(Alguns aplaudiments)

Si vostè no mira el registre d'entrada del Parlament, això que està aquí dins la Mesa del Parlament, no és el nostre problema, registre d'entrada al Parlament, ja dic, si vol aturar el plenari i els lletrats poden certificar si no, i si no nosaltres ho farem certificar perquè no ens agrada que diguin coses que no són veritat com que el Grup Parlamentari ho tenia per una altra via, era en el registre d'entrada del Parlament.

En definitiva, i per acabar, senyores i senyors diputats, jo crec que avui de veritat és un tema de responsabilitat, de treure endavant aquesta llei, d'aprovar-ho per lectura única perquè la setmana que ve es pugui aprovar definitivament. Apel a la responsabilitat, apel al consens. Nosaltres amb aquesta llei executam una sentència, amb aquesta llei solucionam un problema que no era nostre sinó que era un problema hereditat i, a més, el Grup Parlamentari Popular durant aquests vint dies ha fet tot el que ha estat a les seves mans per intentar aquest acord, hem fet tots els tràmits, hem fet totes les reunions, hem estat a disposició. Per tant, deman aquesta responsabilitat perquè avui, entre avui i la setmana que ve, quedi definitivament tancat aquest tema.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Cabrer. Torn de rèplica del Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados. Sr. Presidente, como cuestión de orden, si le parece, quisiera pedir que por los servicios de la Cámara se dijera si había llegado al Grupo Parlamentario Socialista la documentación a la cual nos referimos con anterioridad a la Junta de Portavoces, porque no llegó con anterioridad a la Junta de Portavoces en la que usted nos entregó un documento sin registro de entrada, y lo tengo aquí, lo tengo aquí sin el sello del Parlamento, el que usted me entregó, se lo puedo dar ahora mismo. Y en cualquier caso, ya le digo, podemos suspender para que se diga cuando nos fue entregado a nosotros.

(Remor de veus i petit aldarull)

¿Sr. Presidente? Que se diga por los servicios de la Cámara cuando se nos entregó.

EL SR. PRESIDENT:

Bé, feim un recés de dos minuts.

EL SR. PRESIDENT:

Recomençam la sessió.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Bien, parece que ya está resuelto el tema y el documento que yo tengo es que ni siquiera tiene firma del conseller, para que no quepa ninguna duda, aquí lo tengo, ¿cómo puedo tener yo un documento que no tiene ni firma del conseller? Este es el documento que se me hizo llegar, sin firma siquiera ...

(Remor de veus i petita cridòria)

Clarísimamente. Continuemos, continuemos, a unos les llegan de una manera y a otros les llegan de otra.

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, per favor. Sí, Sra. Mabel.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

S'ha fet un recés ...

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

No se puede interrumpir a un diputado en el uso de la palabra.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, és que té l'ús de la paraula el Sr. Diéguez, té raó.

No, tornam començar, Sr. Diéguez, ens posarem tranquils.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Volvamos por donde empezamos antes, volvamos por la antigua Grecia; miren, ¿saben lo que era la *hidris*, la *hidris*? Miren, decían los griegos también que los dioses ciegan a quienes quieren perder. Y ¿saben cómo les cegaban para que se perdieran? No les cegaban enviándoles calamidades ni cosas por el estilo, sino dándoles mucha fortuna y muchos éxitos, ¿por qué?, porque eso excitaba la soberbia, les hacía creerse invulnerables y cometían errores.

Aquí les dieron, bueno 35 o ahora 34 diputados, y en esa soberbia están instalados, si no tuvieran ese número de diputados este tema estaría solucionado y arreglado, eso lo sabemos todos los que estamos aquí. Pero ustedes van confiados, van confiados en que esa fuerza les va a permitir de una manera u otra solucionar el tema a la suya, que es malo, que va a tener problemas, van confiados en eso, y con ese poder van pasando por encima. Pero miren, les diré una cosa que le dijo Talleyrand a Bonaparte, cuando le vino presumiendo de que él tenía mucha fuerza, le dijo: "Sire, las bayonetas sirven para todo menos para sentarse encima". Y ustedes aquí se están sentando encima de las bayonetas y acabarán mal, acabarán mal porque no se puede abusar de la fuerza, de los 35 diputados, no negociar nada, no intentar resolver nada simplemente por creer que uno puede ir apisonando por un lado y por otro.

Segunda cosa, miren, todos los informes hechos y acontecimientos anteriores a 5 de junio del Gobierno, los que he citado, todos eran para la resolver la situación, todos los posteriores a 5 de junio son para generar crispación, para generar enfrentamiento, todos, todos.

Tercera cosa, ejecución de sentencia. Se empeñan ustedes en la interpretación equivocada, que yo no voy empezar ahora a discutir porque no tengo tiempo cuál es la interpretación que damos unos y la que damos otros, ustedes dicen que eso anulaba, nosotros decimos que no anulaba lo que ustedes dicen que anula, etc., ¿pero la están ejecutando? ¿dónde está la ...? No, yo no he entendido nunca que un gobierno ejecute una sentencia haciendo una ley, la ley, ésto es el legislativo, el Gobierno ejecuta las sentencias en vía administrativa, no haciendo leyes, porque además esta ley o la ha hecho el Gobierno, es una proposición de ley suya...

(Remor de veus)

¿Hasta qué punto pueden decir ustedes que ejecutan una sentencia haciendo una ley? Eso es una auténtica barbaridad. Ejecútenla, si quieren. Si ustedes piensan que dice lo que ustedes dicen que dice, ejecútenla, ¿por qué no la ejecutan? No lo hacen, ni lo harán.

Miren, en algunos momentos tengo la sospecha de que su objetivo final es que no se cobre, que se eche a perder todo y tratar de diluir la culpa entre unos y otros a ver si esto va bien y ahorrar un dinero, ésta es la impresión que me da, echaremos la culpa a la justicia, a la oposición, etc., ésta es la impresión que dan.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Otra cosa, desmontando, así vamos desmontando mentidas, que me he dejado una antes, como hay tantas, a veces es difícil, ustedes dijeron que nosotros habíamos exigido que para llegar a un acuerdo hay que retirar la denuncia contra el Sr. Thomàs. Miren, dos cosas: eso es absolutamente falso, no lo hemos dicho nunca.

(Remor de veus i petita cridòria)

Y además, miren si es falso, miren si lo es, y de forma objetiva se lo voy a demostrar, y es que no hay ninguna denuncia contra el Sr. Thomàs, no pueden retirar evidentemente lo que no hay.

Mire, ha dicho que yo estoy de acuerdo con que haya una ley, no, yo no estoy de acuerdo, no estoy de acuerdo con que haya una ley, no nos parece el camino adecuado, creemos que todo lo que se ha hecho a partir de 5 de junio es superfluo; ahora, lo que no nos parece bien es que en su huida, en ese correr hacia adelante que están llevando a cabo, se lleven por delante a gente inocente, y para ayudarles a salir del paso nos hemos arremangado y hemos dicho: bueno, no estamos de acuerdo en que haya una ley, pero les ayudaremos a que por lo menos sea una ley que no sea tan catastrófica como la que ellos tienen prevista.

(Remor de veus)

Y esto es lo que estamos haciendo, no otra cosa, no otra cosa.

Negociación, sigamos con la negociación: dicen que han negociado con todos, ustedes necesitan 36 diputados, ¿no es así, 36 votos para la firma? Bueno, ¿han negociado con los no adscritos? ¿Sr. Pastor, han negociado con usted? ¿Sra. Font, han negociado con usted? Les bastan sus votos, ¿por qué no? ¿Qué tienen esos diputados, no son diputados, sus votos no valen igual que los de los demás, no valen igual? Pues si no están de acuerdo, si no llegamos a un acuerdo, ¿por qué no han llegado a un acuerdo con ellos, podrían haber negociado con ellos? Me gustaría saber si les han dicho algo, si han negociado con ustedes, no han agotado las vías de negociación.

(Remor de veus)

Es lo mismo, es lo mismo, aunque no las hayan agotado, aunque hayan dicho cosas que no son verdad, aunque desde el día 5 hayan enloquecido en esta carrera hacia delante para generar lío y lío y lío y más lío, pese a todo, pese a todo, nosotros estamos dispuestos a echar una mano, no tanto por ustedes, evidentemente, como por las víctimas inocentes que hay en este asunto.

(Remor de veus)

Y les hemos propuesto una alternativa que permite que el 31 de julio el tema esté zanjado, si ustedes quieren la solución del 31 de julio, ningún problema, ahora mismo tenemos aquí el texto de la enmienda a la totalidad con texto alternativo, están todas nuestras firmas puestas, todas las nuestras están puestas, firmenlo ustedes hasta reunir 36 o los que les parezcan oportunos, esta misma tarde lo presentamos en la Mesa del Parlamento, esta misma tarde lo presentamos en la Mesa, hoy mismo se puede tramitar y el martes podemos votar esta ley y resolver el problema.

Si quieren la solución del 31 de julio adelante, si quieren más lío, pues hagan lo que a ustedes mejor les parezca, si quieren esa solución, nosotros estamos dispuestos incluso a que se suspenda la iniciación del siguiente plenario, para poder llegar a un acuerdo, solucionarlo y que no haya más problema. Que se sepa quién es el que pone problemas y quién pone

dificultades, nosotros hemos puesto una solución objetiva a la vista de todo el mundo.

(Remor de veus)

Nada más, Sr. Presidente.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diéguez.

Sí, Sr. Pastor, per què em demana la paraula?

EL SR. PASTOR I CABRER:

Sí, Sr. President, per al·lusions directes.

EL SR. PRESIDENT:

Lament no donar-li la paraula, perquè no ha estat al·ludit, ha estat esmentat pel Sr. Diéguez.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Sí, Sr. President, és a dir, perdoni, però he estat al·ludit directament. Una cosa és que m'expulsin del grup i l'altra és que em canviïn el nom, jo nom Sr. Pastor.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Bé, doncs que consti en acta que, efectivament, és el Sr. Pastor.

Sra. Fina Santiago, té la paraula.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, president. Sra. Cabrer, vostè dels arguments que jo he exposat no m'ha sabut respondre, no ha sabut convèncer, al primer argument que li hem formulat, les diferents sentències del Tribunal Superior de Justícia o altres sentències que consideren que tractar-se d'una ingerència en les funcions dels jutges i dels tribunals; o que la norma pot ser inconstitucional perquè s'aprova "*como antídoto*", diu, a una sentència judicial. Vostès amb aquesta llei l'estan liant més, és que si qualcú du això al Constitucional, tal vegada és que la perden; és que nosaltres mantenim que no és necessària aquesta llei per reclamar, perquè mantenguin el que han cobrat.

No els ho reclamin, segur que no hi ha cap problema. Són vostès que han estat embullant amb aquesta llei, una llei que tenim sentències que diuen que pot ser anticonstitucional, la del Pont del Pouet i la de Cretu, que també vostè la deu conèixer, una llei que diu que no s'ha de demolir aquesta infraestructura i el Jutge, enfadat, diu: com què es fa una llei per evitar que no es pugui demolir? Venga, a baix, i demana documentació al Parlament del que ha passat amb aquest tràmit de llei.

Són vostès que s'estan posant en una situació que si qualcú els du al Constitucional poden tenir raó.

No ens ha donat cap tipus d'argument, el tercer, que em fa vostè directament la lectura, no ho diu. Vol que li torni fer el que m'ha llegit vostè, no ho diu a cap banda que és necessària una llei, no ho diu, no, no, ho té davant, podem anar totes dues en la mateixa retxa, no diu que fa una llei, que és necessària una llei; avisa, avisa que les retribucions del personal no poden experimentar cap variació respecte de l'any 2011. I diu: "*Ahora bien, lo expuesto no es óbice para precisar que desde el punto de vista estrictamente presupuestario, no estaríamos ante un incremento del crédito presupuestario*". Vostè ha estat a l'Administració pública, vostè sap que amb aquest informe, un informe del director de Tresoreria o del director de Pressuposts, dient que això no fa cap variació del pressupost, això estaria aprovat, ho sap, perquè se n'han fet de vegades; amb aquest informe i un informe del tresorer o del director de Pressupost dient que com que no hi ha cap variació pressupostària, aquesta mesura es pot aplicar. Perquè, com ells diuen, aquest informe diu, no diu que no es puguin negociar situacions laborals, diu que el que no pot és augmentar el pressupost. Per exemple, hi podria haver una negociació col·lectiva que en lloc de pagar un complement ics, doncs posen un complement d'unes altres característiques amb la mateixa quantia, i el pressupost diria: com que no hi ha modificació de pressupost és vàlid.

Això li apunta l'informe que el seu govern va demanar, és a partir que l'oposició diu públicament que el Sr. Bauzá és incompatible que vostès, el Partit Popular, el Govern del Partit Popular utilitza aquesta sentència per anar contra l'anterior Govern i anar contra l'oposició; hi ha aquest canvi de mentalitat, aquest canvi d'estratègia casualment, entre cometes, en aquests moments. Perquè fins al dia 8 de juny, fins al dia 6 de juny, s'estava negociant la resolució per aquestes dues vies. I aquí canvia, tornin enrera, no és necessària aquesta llei, no és necessària.

I amb tots els meus respectes als companys del Partit Socialista, no entenc, si vostès reconeixen que efectivament no es pot aplicar una llei per fer una sentència, no sé per què vostès aproven a favor d'aquesta, que es tramiti i presenten una alternativa? Perquè és una barbaritat, és una barbaritat el que ens proposen, que per incomplir una sentència, o per acomplir una sentència fem una llei. No hi ha límits ètics a això? Aquest ens pot parèixer raonable perquè efectivament ens pareix injusta aquesta sentència, injustes les conseqüències, però no hi ha límits, això ho pot fer qualsevol Govern? Aquesta sentència no m'agrada, faig una llei posterior i l'adapt, amb caràcter retroactiu. No és el pareix èticament un antecedent molt perillós, què per qualque cosa en democràcia hi ha els tres poders diferenciats?

Bé, nosaltres deim que la llei no és necessària, vostès que l'han "liada", surtin-se'n vostès i no emboliquin el nostre grup parlamentari, nosaltres no aprovarem aquesta llei que ens sembla una barbaritat.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Santiago.

Senyores i senyors diputats, passarem a votar. Perdó, esperin un segon, si són tan amables, efectivament, no havia tocat a votació.

Saben si fa falta cap diputat o diputada? Podem votar?

Doncs passam a votar. Votam.

50 vots a favor; 5 en contra; cap abstenció.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Sr. President?

EL SR. PRESIDENT:

Sí?

EL SR. THOMÀS I MULET:

Demanaïem que, abans de començar el següent plenari extraordinari un recés d'un quart d'hora o vint minuts.

EL SR. PRESIDENT:

Hi estan d'acord?

Doncs d'acord, un quart d'hora.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS